

Нещодавно на полицях львівських книжкових крамниць з'явилася цікава книжка Габі Кьопп «Навіщо я народилася дівчинкою? або «Сексуальні подвиги» радянських визволителів». Книжка відразу ж привернула увагу читачів, бо ще донедавна, історія із «діяннями» радянських солдатів на «визволених» територіях була за сімома замками. Навіть після возз'єднання Німеччини тема «подвигів» п'яних радянських солдатів замовчувалася, не тільки на просторі СНД, а й в Німеччині, Чехословаччині, та Австрії.

Габі Кьопп довгі роки мовчала про свою наругу, не друкувала своїх спогадів про звірячий оскал п'яної радянської солдатні, що ґвалтували, ґвалтували, ґвалтували... виконуючи вказівку вождя всіх народів Сталіна, який теж, там, в зореносному Кремлі, не цурався жіночих спідниць, як і його найближче середовище, починаючи від «всесоюзного старости» М.Калініна і закінчуючи рубакою Будьонним.

Книга Габі Кьопп (Див.: Навіщо я народилася дівчинкою. Сексуальні «подвиги» радянських визволителів. Переклад з німецької Юлії Горбач. Видавництво Зелений Пес. К.: Гамазин, 2011. 160 с. – серія «Нетабачна історія») розкриває правду про так зване «визволення» Німеччини від фашизму.

Найбільшого жахиття зазнали німецькі жінки, дівчата і дівчатка, а також жінки ... зовсім похилого віку.

Героїня щоденника, Габі Кьопп впродовж кількох днів була зґвалтована радянськими солдатами та офіцерами багато разів, незважаючи на те, що їй було лише п'ятнадцять років. Солдати, п'яні та озвірілі від безкарності ґвалтували жінок усіх вікових категорій, те ж робили їх наставники і командири – радянські офіцери, які ще вимагали незайманих дівчат.

В післямові німецький історик Біргіт Бек-Геппнер пише з цього приводу: «Коли йдеться про зґвалтованих солдатами червоної армії дівчат і жінок, найчастіше називають цифру у два мільйони осіб, з них 1,4 мільйонів – жителями східних регіонів, однак ці дані не мають емпіричного підтвердження. Так само суперечливим є дані про кількість жертв сексуального насилля під час взяття Берліна 1945 року – від 100 до 800 тисяч осіб».

В перші дні і місяці вступу Червоної армії у східну Прусію, а потім і на інші етнічні німецькі території почалися незчисленні сексуальні оргії визволителів. Ґвалтували жінок в присутності чоловіків, батьків чи дітей, частину з тих, що не померли від наруги, розстрілювали або страчували, ґвалтували поодиноці і чергою, взводами та ротами, ґвалтували усюди ... ґвалтували, виконуючи вказівку свого головнокомандуючого,

виконуючи заклик відомого радянського письменника Іллі Еренбурга.

В квітні 1945 р. з'явився наказ Військової ради фронту про покарання за насилля над жінками, але воно і надалі творилося, бо цим злочинам сприяли офіцери різних рангів і звань. Далі Біргіт Бек-Геппнер пише: «Однак чисельність сексуальних злочинів у радянській зоні окупації почала відчутно зменшуватися лише взимку 1947-1948 років, коли солдати змушені перебувати, в казармах і на об'єктах, які охороняли».

Габі Кьопп гвалтували всі, хто хотів, при ній же солдати РККА вправлялися у вбивствах дітей, підлітків, жінок. Ще жахливіша доля чекала її приятельку Рут, яка була вже дорослою і ... вродливою. Десятки і десятки разів накидалися на неї солдати і офіцери, доки її притуплена пам'ять і знесилене тіло вже нічого не сприймали. Щось подібне було і з малолітньою Габі.

Поза межами цієї книги знаємо про ще один сексуальний подвиг радянської п'яної солдатні, що несла «визволення» Німеччини від нацизму. Лише недавно стало відомо, як вони вчинили з дружиною видатного німецького політичного діяча Гельмута Коля – Хани. Її, як і інших дітей, згвалтували радянські солдати, коли їй було 12 років, мало того, розважаючись, напівживою викинули з II поверху і, падаючи дівчинка отримала травму хребта та від жахливого болю страждала все життя. Можливо це і стало причиною її самогубства на схилі літ. До речі, Хана Коль здригалася від жаху, коли було чути російську мову.

Об'єктом пошуків радянських солдатів були годинники, яких вони ніколи не мали і не бачили. Усі знають про вихваляння радянських офіцерів вдома «трофейними» годинниками. Багато речей були «вилучено» у звичайних німців як трофейні, однак найганебнішим трофеєм РККА була честь німкеня.

Щось подібне тільки в менших масштабах, творили ці «визволителі» в Галичині, згадати б хоча Олесько, де було згвалтовано чимало жінок і дівчат при вступі радянських солдатів у це містечко. Те ж творили і енкаведисти, що «зачищали» галицькі села з 1944 і до 50-х років ХХ ст.. (Читайте матеріали серії «Літопис Червоної Калини»). Дісталось молодим жінкам, а особливо дівчатам – остарбайтерам від «слов'ян», що їх визволяли в Німеччині та Австрії.

Пишучи спогади про ці жахливі часи, Габі Кьопп, за висловом Біргіт Бек-Геппнер, не використовує слова «згвалтування» та «сексуальні насильство», користуючись різного роду натяками, що свідчить про неодноразово пережиту нею психологічну травму. Авторка не могла деталізувати жахиття, які творили з нею радянські солдати.

Знаємо про звірства нацистів щодо цивільного населення на окупованих радянських територіях але масових сексуальних злочинів німці не чинили, хоча були окупантами, а не визволителями.

Тому, коли ви, шановний читачу, прочитаете спогади Габі Кьопп, то по-іншому будете сприймати берлінський пам'ятник в Трептов-парку, де радянський солдат-визволитель

тримає на руках маленьку німецьку дівчинку.

Ігор Федик